

Wobec ogromnego podrożenia wydawnictwa, Administracja Dziennika zmuszona jest oznaczyć cenę 15000 mk. za jeden egzemplarz niniejszego numeru (Nr. 10). Zarazem uprasza się P. P. Prenumeratorów o wpłacenie niniejszej sumy do Kasy Skarbowej i nadesłanie kwitu wpłaty do Starostwa, gdzie nastąpiła prenumerata Dziennika, względnie do Urzędu Wojewódzkiego o ile prenumerata nastąpiła w tymże Urzędzie.

Nr 10. BIAŁYSTOK, DNIA 1 LISTOPADA 1923. ROK 3.

Ogłoszenie za słowo 5000 Mk. Najmniejsza opłata 25000 Mk. Cena za egzemplarz 15000 Mk.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO

Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branich.

TREŚĆ:

- I. Przepisy Organizacyjne. 1.
II. Rozporządzenia Wojewody: 2. 3. 4. 5.
III. Okólniki i komunikaty Wojewody w sprawach:
A. Sanitarnych: 6. 7.
B. Weterynaryjnych. 8. 9. 10. 11.
G. Ogrodnictwa. 12.
IV. Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego oraz innych Władz i Urzędów: 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

I.

Przepisy Organizacyjne.

1.

Komunikat Ministerstwa Zdrowia Publicznego do Wojewody Białostockiego w sprawie mianowania go Nadzwyczajnym Komisarzem do zwalczania epidemji na podległe województwo na okres od 1 listopada do 31 grudnia 1923 r.

Powołując się na mój okólnik z dnia 1 października b. r. Nr. Z. 41261/7377/23, mianuję Pana Wojewodę, na zasadzie postanowienia art. 3 ust. d) ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. Nr. 61 poz. 388) Nadzwyczajnym Komisarzem do zwalczania epidemji na podległym Panu Wojewodzie obszarze, na okres od 1 listopada do 31 grudnia b. r.

Jako Nadzwyczajnemu Komisarzowi do zwalczania epidemji przekazuję Panu Wojewodzie moje uprawnienia, wymienione w art. 2 oraz art. 3 ust. a) i ust. c) ust. z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. Nr. 61 poz. 388) — z tem zastrzeżeniem, że powszechnie obowiązujące rozporządzenia w dziedzinie zwalczania epidemji (art. 3 ust. c.) mogą być wydawane przez Pana Wojewodę — tylko za uprzednią zgodą Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza.

Od dnia 1 listopada b. r. Kierownik dotychczas terytorjalnie właściwej Ekspozytury Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu przestanie pełnić funkcje Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania epidemji na obszarze Województwa, ograniczając się do wykonywania czyn-

ności likwidacyjnych, wymienionych w par. 4 i 7 okólnika Nr. Z. 41261/7377/23.

Warszawa, dn. 4 października 1923 r.
Nr. Pr. 41484/5003/23.

Kierownik Ministerstwa i Naczelnny Nadzwyczajny Komisarz do zwalczania epidemji: (—) *Bujalski.*

II.

Rozporządzenia.

2.

Rozporządzenie Wojewody z dn. 24 września b. r. w sprawie ustanowienia norm do wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze.

Na mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. w przedmiocie ustanowienia maksymalnych norm szacunkowych dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze (Dziennik Ust. Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 19 maja 1920 r. Nr. 39 poz. 237), niniejszem ustanawiam aż do odwołania następujące normy do wymiaru odszkodowań, a mianowicie:

1. za konie;
- a) za źrebięta do 1/2 roku cenę do 1.250.000 Mk.
- b) „ „ od 1/2 „ do 1 roku cenę do 2.500.000 „
- c) „ „ od 1 do 2 lat cenę do 4.000.000 „
- d) „ „ od 2 do 3 lat cenę do 6.250.000 „

- e) konie robocze 3-letnie i starsze lżejszego typu cenę do 8.750.000 „
- f) konie robocze 3-letnie i starsze cięższego typu cenę do 10.000.000 „
- g) konie szlachetne i uszlachetnione z udowodnieniem pochodzenia cenę do 17.500.000 „
- 2) za muły cenę do 4.000.000 „
- 3) „ osły cenę do 1.600.000 „
- 4) „ buhaje powyżej 2 lat cenę do 8.000.000 „
- 5) „ woły i krowy cenę do 8.000.000 „
- 6) „ jałownik od 1/2 roku do 1 r. cenę do 2.000.000 „
- 7) „ „ od 1 roku do 2 lat cenę do 4.000.000 „
- 8) „ cielęta do 1/2 roku cenę do 1.000.000 „
- 9) „ owce i kozy cenę do 480.000 „
- 10) za jagnięta i kozłeta cenę do 240.000 „
- 11) za trzodę chlewną za 100 kg. żywej wagi cenę do 4.000.000 „

Przy wymiarze odszkodowania za materiał hodowlany obojga płci, co do którego właściciel wykaże się rodowodem ustanowione normy mogą być podwyższone do 25%.

Powyzsze normy odszkodowania obowiazuja od 25 wrzesnia 1923 r. Rownocześnie z dnem tym tracą moc obowiazujacą normy ustanowione dnia 8 sierpnia 1923 roku.

Za Wojewoę:
Mokrzyski.

3.

Rozporządzenie Wojewody z dnia 27 października 1923 r. w sprawie ustanowienia norm do wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze.

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. w przedmiocie ustanowienia maksymalnych norm szacunkowych dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 maja 1920 r. Nr. 39 poz. 237) niniejszem ustanawiam aż do odwołania następujące normy do wymiaru odszkodowań, a mianowicie:

- 1) za konie:
 - a) za źrebięta do 1/2 roku cenę do 3.000.000 Mk.
 - b) „ „ od 1/2 „ do 1 roku cenę do 5.000.000 „
 - c) „ „ od 1 roku do 2 lat cenę do 8.000.000 „
 - d) „ „ od 2 lat do 3 lat cenę do 12.000.000 „
- e) konie robocze 3-letnie i starsze lżejszego typu cenę do 20.000.000 „
- f) konie robocze 3-letnie i starsze cięższego typu cenę do 24.000.000 „
- g) konie szlachetne i uszlachetnione z udowodnieniem pochodzenia 30.000.000 „
- 2) za muły cenę do 8.000.000 „
- 3) „ osły cenę do 4.000.000 „
- 4) „ buhaje powyżej 2 lat cenę do 20.000.000 „
- 5) „ woły i krowy cenę do 20.000.000 „
- 6) „ jałownik od 1/2 roku do 1 roku cenę do 4.000.000 „
- 7) za jałownik od 1 roku do 2 lat cenę do 8.000.000 „
- 8) za cielęta do 1/2 roku cenę do 2.000.000 „
- 9) „ owce i kozy cenę do 2.000.000 „
- 10) „ jagnięta i kozłeta cenę do 1.000.000 „
- 11) „ trzodę chlewną za 100 kg. żywej wagi cenę do 8.000.000 „

Przy wymiarze odszkodowania za materiał hodowlany obojga płci, co do którego właściciel wykaże się rodowodem, ustanowione normy mogą być podwyższone do 25%.

Powyzsze normy odszkodowania obowiazuja od 1-go listopada 1923 r. Rownocześnie z dnem tym tracą moc obowiazujacą normy ustanowione dn. 24 wrzesnia 1923 roku.

Wojewoda:
Popielawski.

4.

Rozporządzenie Wojewody z dn. 10 października 1923 r. w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Na mocy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 2 stycznia b. r. w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. Nr. 10 poz. 83), po zasięgnięciu opinii Komisji, powołanej w myśl powyższego rozporządzenia, zarządzam co następuje:

Ceny drzewa budulcowego na pniu za jeden metr sześcienny (1 m³) zajętego ogólnie w lasach prywatnych w myśl postanowień artykułów 1, 2 i 3 rozporządzenia z dnia 2 września 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 586) jako też zajętego oddzielnymi zarządzeniami w ilości ponad normę ustaloną w art. 2 i 3 tegoż rozporządzenia, ustanawiam na miesiąc październik i listopad b. r. według następującej tabeli:

Klasa grubości według średnicy w połowie długości.	SOSNA			ŚWIERK		
	M A R E K.					
	I	II	III	I	II	III
do 20 cm	360000	316000	228000	404000	360000	288000
21-30 „	572000	532000	408000	524000	476000	368000
31-40 „	712000	664000	532000	640000	592000	468000
41 i wyż.	784000	736000	572000	688000	640000	508000

Według klas wartości powiaty należy zgrupować w sposób następujący:

Do kl. I zaliczyć powiaty: Łomżyński, Ostrowski i Wysoko-Mazowiecki.

Do kl. II powiaty: Białostocki, Bielski, Kolneński, Ostrołęcki, Sejneński, Sokółski, Suwalski i Szczuczyński.

Do kl. III powiaty: Augustowski, Grodzieński i Wołkowski.

Ceny wyszczególnione wyżej stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydanego w lasach położonych co najwyżej w odległości do 5 km. od stacji kolejowej, lub linii kolejki leśnej, lub rzeki spławnej; przy zajęciu drzewa z lasów znajdujących się w odległości ponad 5 do 10 km. stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką; przy odległości ponad 10 do 20 km. z 20% zniżką i przy odległości ponad 20 km. z 30% zniżką.

Wojewoda: w z.
Dr. W. Katuski.

5.

Rozporządzenie Wojewody z dn. 10 października 1923 r. w przedmiocie dostarczenia drewna opałowego instytucjom i osobom uprawnionym.

Na mocy § 7 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w dniu 13 kwietnia 1923 r. w przedmiocie dostarczenia drewna opałowego Instytucjom i osobom uprawnionym (Dz. Ust. R.P.Nr. 54 poz 379) po zasięgnięciu opinii Komisji powołanej w myśl powyższego rozporządzenia, zarządzam co następuje:

Ceny drewna opałowego w stanie niewyroblonym na pniu w lesie za 1 mp. (jeden metr przestrzenny) ustanawiam na miesiące październik i listopad 1923 r. według cen następujących:

Wyszczególnienie sortymentów drewna opałowego.	Dąb, klon, jesion, wąz, brzoza i olsza.			Sosna i modrzew.			Świark i jodła			Osika, lipa, topola, wierzba.				
	K l a s a w a r t o ś c i													
	M			A			R			E			K	
	I	II	III	I	II	III	I	II	III	I	II	III		
Szczapy gat. I.	101400	85800	74100	81900	74900	62400	70200	62400	54600	39000	33000	27000		
Szczapy gat. II.	93600	78000	66300	74100	66300	54600	62400	54600	46800	33000	30000	24000		
Okrągłaki.	85800	70200	58500	66300	58500	46800	54600	46800	39000	30000	27000	21000		
Gałęzie	47100	40800	33300	40800	36900	29100	21300	17400	13500	16500	13500	10500		
Karpina.	15600	14100	12600	15600	14700	14100	6900	6900	5400	3000	2400	1800		

O ile zajęte w lasach prywatnych drzewo opałowe będzie w stanie obrobionym, do cen powyższych dodaje się trzydzieści tysięcy marek (30.000.) mk. jako kosztu wyrobki na szczapy i okrągłaki i 10.000. mk. za gałęzie.

Ceny wyszczególnione wyżej stosować należy przy obliczaniu wartości drewna wydanego z lasów lub składów, położonych w odległości do 5 km. od stacji kolejowej, linii kolejki leśnej lub rzeki spławnej. Przy wydawaniu drewna z lasów lub składów, znajdujących się w odległości od 5 do 10 km. stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości od 10 do 20 km. z 20% zniżką i przy odległości wyżej 20 km. z 30% zniżką.

Powiaty według klas wartości grupują się w sposób następujący:

Do klasy I zalicza się powiaty: Białostocki, Łomżyński, Ostrowski i Wysoko-Mazowiecki.

Do klasy II Białski, Grodzieński, Kolneński, Ostrowski, Sejneński, Sokólski, Suwalski i Szczuociński.

Do klasy III Augustowski i Wołkowski.

W o j e w o d a:
w/z Dr. W. Kałuski.

III.

Okólniki i Komunikaty Wojewody.

A.

W sprawach sanitarnych.

6.

Okólnik Nr. 36 Wojewody do Starostów i Magistratów Białegostoku, Grodna, Łomży, Suwałk w sprawie leczenia obywateli państw obcych w Polsce.

Do czasu zawarcia odnośnych umów z poszczególnymi Państwami Państwo Polskie traktuje obywateli obcych narówni z obywatelami własnymi, to też Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 28 kwietnia 1923 r. Nr. Z. 11813/2741/23 zarządziło przyjmowanie do szpitali publicznych obywateli Państw obcych na równi z obywatelami Polskimi. Zasady przyjęte do szpitala i ściągania kosztów leczenia pozostają te same co i dla obywateli Polskich a mianowicie:

Szpitale same powinny postarać się przede wszystkim o ściąganie swojej należności z samego lezonego lub innych osób obowiązanych do ich zapłaty, zamieszkałych w Polsce. Jeżeli starania te pozostaną bez skutku zarząd szpitala ma przedstawić odnoś-

ne akta Wojewódzkiemu Urzędowi Zdrowia uwzględniając następujące warunki:

- 1) akta sprawy muszą być sporządzone imlennie, osobno dla każdego chorego;
- 2) likwidacja (rachunek) kosztów leczenia, ma zawierać okres leczenia, liczbę dni, klasę leczenia, takse dzienną i ogólną należność;
- 3) protokół spisany z chorym względnie wypis z księgi chorych, mają zawierać dane o osobie chorego, jego rodowód, dane o jego przynależności państwowej i gminnej;
- 4) wyniki dochodzeń, przeprowadzonych przez szpital w celu stwierdzenia danych podanych przez chorego, a w szczególności co do jego obywatelstwa i przynależności gminnej.

Przy przyjmowaniu chorych obcokrajowców należy postępować w myśl wskazówek reskryptu Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 28.IV.23 r.Nr.Z. ¹⁸⁸¹³/₂₇₄₁ 23

starając się o jak najdokładniejsze ustalenie osoby, rodowodu oraz przynależności państwowej i gminnej pacjenta. Od dnia 1 września 1923 r. we wszystkich szpitalach Publicznych ustanawia się spisywanie protokołu według dołączonego wzoru z chorymi, co do których zachodził podejrzenie, że są obywatelami Państw obcych, wypełniając ze szczególną ścisłością par. 6 i 7.

W razie niemożności wypełnienia którejkolwiek pozycji należy podać przyczynę.

Sprawy te należy traktować jako bardzo pilne. Ponieważ sprawy związane z leczeniem obywateli państw obcych w Polsce zarówno jak i sprawy leczenia obywateli Polskich w szpitalach zagranicznych, załatwiają się przez urzędy II instancji, nie należy więc załatwiać ich z placówkami dyplomatycznymi samodzielnie, lecz należy je kierować do Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia. To samo należy czynić, jeżeli organy krajowe państw obcych, jakoteż i zarządy szpitali zagranicznych odnoszą się z rozmaitymi żadaniami w sprawie kosztów leczenia obywateli obcych a mianowicie odnośnie wystąpienia świadectwa przynależności gminnej, stanu majątkowego i t.p. obywateli polskich także leczonych.

Należy przedewszystkiem stosować pilne załatwienie tych spraw i przedstawiać we wskazanym terminie sprawozdania o stanie sprawy na wypadek niemożności przeprowadzenia dochodzeń w wyznaczonym terminie. Wzór protokołu dołącza się do niniejszego. Obywateli Państw obcych już przy wstąpieniu do szpitala nie mogących opłacać kuracji należy traktować narówni z ubogimi gminnymi, zaliczając do najniższej klasy leczenia.

Białystok, dn. 7 września 1923 r.

L: 1367-2/23-Z.P.

Za Wojewodę:
Dr. K. Alchimowicz.
Dyrektor.

PROTOKÓŁ

spisany w szpitalu _____
w przedmiocie rodowodu, przynależności i stosunków majątkowych, przyjętego na leczenie chorego (ej) w dniu _____

- 1) Imię i nazwisko _____
Wyznanie _____ data urodzenia _____
Miejsce urodzenia _____ powiat _____
Prowincja _____ państwo _____
- 2) Zatrudnienie _____
Zostaje w służbie u _____
Czy jest członkiem Kasy Chorych _____
której _____
- 3) Imię i nazwisko ojca leczonego (ej) _____
Zatrudnienie _____ miejsce zamieszkania _____
(dokładny adres) _____
- 4) Imię i nazwisko matki leczonego(ej) _____
Zatrudnienie _____ miejsce zamieszkania (dokładny adres) _____
- 5) Imię i nazwisko męża, żony _____
Zatrudnienie _____
Miejsce zamieszkania (dokładny adres) _____
Miejsce i data zawarcia ślubu _____
- 6) Obywatelstwo leczonego _____
- 7) Gmina przynależności (Stałego zamieszkania, pochodzenia) w państwie ojczystym _____

powiat _____ prowincja _____

8) Kiedy chory(a) opuścił(a) państwo ojczyste _____

Miejscowość, w której ostatnio mieszkał(a) w państwie ojczystym _____ powiat _____

prowincja _____

jak długo mieszkał(a) w tej miejscowości _____

9) Imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania krewnych lub osób, które znają chorego(a) w państwie ojczystym _____

10) Kiedy chory(a) przybył do Polski _____

Ostatnie miejsce zamieszkania w Polsce _____

jak długo mieszka w tej miejscowości _____

11) Czy zapłacił koszt leczenia szpitalnego sam _____

Jaki depozyt składa na zabezpieczenie kosztów leczenia _____

Kogo wskazuje, jako obowiązującego do zapłaty kosztów jego leczenia i czem uzasadnia obowiązek danej osoby _____

12) Po wyjściu ze szpitala chory (a) uda się do _____

13) Czy chory(a) był(a) leczony [a] już w jakim szpitalu w Polsce _____ nazwa szpitala _____
kres leczenia od _____ do _____ kto pokrył koszt leczenia _____

14) Kto oddaje chorego do szpitala _____

Na tem protokół zakończono.

_____ dnia _____

Podpis spisującego protokół _____

podpis chorego i osoby

oddającej chorego do szpitala.

Uwaga: Wszystkie pozycje protokołu winny być wypełnione jak najdokładniej. W pozycji 6) i 7) należy podać dokumenty, przedstawione przez chorego (a), na podstawie których stwierdzono obywatelstwo i przynależność gminną chorego, oznaczając odnośny dokument (paszport, legitymację i t.p.), władzę, która go wydała, datę wystawienia dokumentu. Jeżeli chory (a) nie posiada żadnych dokumentów należy to zaznaczyć w protokole.

7.

Okołnik № 37 Wojewody do Starostów w sprawie specyfików farmaceutycznych w handlu zabronionych

Dotychczas w wielu aptekach i składach aptecznych znajdują się specyfiki zarówno krajowe, jak i zagraniczne, nierejestrowane w myśl § 1 i 17 Rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych z dn. 8/X. 1921 r., a wobec tego w handlu niedozwolone:

Polecam przestrzedz P.P. Zarządzających aptekami i składami aptecznymi, by po 1 listopada b. r. bezwarunkowo usunęli wszystkie **specyfiki** (z wyjątkiem surowic, szczepionek, leków dozowanych oraz preparatów oficynalnych), nie pomieszczone w odpowiednich wykazach artykułów dozowanych przez Ministerstwo do wyrobu i obrotu w kraju) i by nie puszczali nadal takowych w obieg.

Za rozpowszechnianie oraz znajdowanie się w aptekach i składach aptecznych po 1 listopada b. r. specyfików, na które nie uzyskano prawa wyrobu i odnośnego zezwolenia (regestru), będą pociągani do odpowiedzialności p.p. Właściciele oraz Zarządzający aptekami i składami aptecznymi.

Białystok, dn. 13 października 1923 r.

L. 1713/12/23—Z.P.

Za Wojewodę:
Dr. R. Alchimowicz.

B.

W sprawach weterynaryjnych.

8.

Komunikat Wojewody do Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych w sprawie oględzin i leczenia psów-przewodników przydzielonych inwalidom.

Na podstawie § 8 Rozporządzenia M. Pracy i Opieki Społecznej, M.S.W. i Min. Skarbu z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. № 84 poz. 660) inwalidzi wojenni, którym przydzielono psa-przewodnika, obowiązani są co rok poddawać go oględzinom urzędowego lekarza weter., jakoteż, w razie konieczności natychmiastowej pomocy weterynaryjnej winni inwalidzi zwracać się do lek. wet. w celu poddania psa-przewodnika leczeniu. Zwrot kosztów oględzin i leczenia psów, o których mowa, uskutecznią Skarb Państwa na podstawie rachunków lekarza wet.

O powyższym polecam, w myśl pisma Ministerstwa Rolnictwa i D.P. z dn. 15/IX. r. b. № 1076-W. III powiadomić wszystkich lekarzy weter. celem stosowania się do powyższych zarządzeń.

Białystok, dn. 24 września 1923 r.

L. 1162/1-R.W.

Wojewoda.
Popielawski.

9.

Komunikat Wojewody do Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Prezydentów miast wydzielonych w sprawie obrotu mięsem.

W celu uregulowania obrotu mięsem stosownie do pisma M.R. i D.P. z dn. 14 września № 799 W. III. zarządzam:

I. Przewóz mięsa kolejami żelaznymi winien się odbywać wyłącznie za świadectwami lekarzy weterynaryjni.

II. Przy obrocie lokalnym mięsem drogami kołowymi, zwłaszcza przy dowozie na targi z pobliskiej okolicy należy powodować się następującymi zasadami:

- 1) mięso z miejscowości posiadających stały nadzór lekarski weterynaryjny nad rzeźnią, winno być przewożone za świadectwami lekarzy weterynaryjnych;
- 2) z miejscowości, w których oględziny bydła rzeźnego i mięsa dokonywa oglądacz, -za świadectwem tego ostatniego;
- 3) z miejscowości, w których oględziny mięsa i bydła nie są dokonywane, -za świadectwami wójtów gmin i sołtysów;
- 4) na miejscu przeznaczenia mięso zaopatrzone świadectwem lekarza weter. winno być natychmiast dopuszczone do sprzedaży;
- 5) mięso zaopatrzone świadectwami oglądaczy, wójtów lub sołtysów w miejscu przeznaczenia podlega badaniu przez lek. weter. w razie zaś nieobecności lekarza przez oglądacza, w razie zaś nieobecności i tego ostatniego-kontrolę takiego mięsa prowadził miejscowa władza policyjna.

Białystok, dn. 24 września 1923 r.

L. 1183/23-R.W.

Wojewoda.
Popielawski.

10.

Komunikat Wojewody do Starostów i Prezydentów miast wydzielonych w sprawie wydawania świadectw pochodzenia na zwierzęta.

Urząd Wojewódzki został powiatomiony, że świadectwa pochodzenia dla zwierząt są wydawane przez wójtów, sołtysów oraz oglądaczy bez należytego sprawdzenia czy zwierzę, na które wydawane jest świadectwo rzeczywiście należy do petentów. -Ponieważ wydawane w powyższy sposób świadectwa pochodzenia mogą pokrywać zwierzęta pochodzące z kradzieży, i w razie ujawnienia u tych zwierząt chorób zakaźnych uniemożliwione będzie wykrycie źródła zarazy, zarządzam:

1) Wójtci, sołtysi i oraz oglądacze bydła przed wydaniem świadectw pochodzenia powinni stwierdzić, czy zwierzę, które będzie kryte wydanem świadectwem rzeczywiście jest własnością ubiegającego się o świadectwo,

2) W świadectwach pochodzenia jak tego wymaga wzór tych dokumentów winny być stwierdzone tylko fakty, że zwierzę pochodzi z miejscowości, w której nie grasuje żadna choroba zaraźliwa, że zwierzę rzeczywiście należy do osoby, której wydaje się świadectwo.

3) W razie ujawnienia zwierząt kradzionych, krytych świadectwami pochodzenia, osoby które podpisały takie świadectwa, będą pociągnięte do odpowiedzialności.

Białystok, dn. 5 października 1923 r.

L. 1238/87-R.W.

Wojewoda.
Popielawski.

11.

Komunikat Wojewody do Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych w sprawie urzędowego potwierdzenia cen rynkowych koni przez władze administracyjne pierwszej instancji.

Na skutek pisma Ministerstwa Rolnictwa i D. F. z dnia 15 października r. b. za № 1235 W.III. w sprawie wymienionej w nagłówku polecam Panom zarządcą, aby państwowi i samorządowi lekarze weterynaryjni

wykonywująoy nadzór na targowiskach, niezależnie od notowań cen sprzedaży bydła i trzody chlewnej (pismo tut. z dn. 15/IX. r. b. № 1183/23 R.W.) notowali również przeciętne ceny rynkowe koni, rozróżniając trzy typy koni, a mianowicie: 1) wierzchowe, 2) zaprzęgowe ciężkie 3) zaprzęgowe lekkie. Dotyczące wykazy po ukończeniu każdego tygodnia, lekarze weterynaryjni winni przedkładać w 2-ch egzemplarzach właściwemu starostwu, które jeden egzemplarz prześle bezpośrednio Wojskowej Komisji Remontowej przy D. O. K., a drugi pozostawi w aktach, jako materiał orientacyjny przy wydawaniu Komisjom Remontowym zaświadczeń o cenach rynkowych koni.

Zaznacza się wkońcu, że notowanie cen tak materiału rzeźnego jak i koni, zarządza się tymczasowo aż do odwołania w celu przyjęcia z pomocą Władzom cywilnym przy zwalczaniu drożyzny i wojskowym przy nabywaniu koni dla armii Polskiej oraz, że możliwie dokładne i terminowe sporządzenie wykazów cen koni jest konieczne w interesie Skarbu Państwa a to z uwagi na ciągłe wahanie się cen, które niezmiernie utrudnia orientowanie się co do cen w poszczególnych okolicach kraju.

Białystok, dn. 24 października 1923 r.

L: 1303/214-R.W.

Wojewoda.

Popielawski.

C.

W sprawach ogrodnictwa.

12.

Komunikat Wojewody w sprawie wywozu owoców polskich do Szwecji.

Niniejszem Województwo podaje do wiadomości celem jak najszerszego opublikowania co następuje:

Jest sprawą wysoce aktualną, by rozwijający się nasz przemysł ogrodniczy, dążąc z jednej strony do całkowitego zaspokojenia potrzeb wewnętrznych kraju, rozwinął jednocześnie ekspansję zagraniczną, a przede wszystkim do krajów już dziś przychylnie na rzecz importu od nas owoców nastrojonych, a tembardziej takiego importu potrzebujących.

Takim krajem jest Szwecja, dążąca do nawiązania z nami tego rodzaju stosunków, co stwierdza specjalny raport w tej sprawie Poselstwa Polskiego w Sztokholmie z dnia 10 sierpnia b. r., jak również i podobny raport z roku ubiegłego. Zaznaczony ostatni komunikat Poselstwa słusznie uważa rok bieżący za najbardziej do nawiązania przez nasze organizacje stosunków handlowych odpowiednim, a to z powodu wielkiego nieurodzaju w Szwecji owoców, który według raportu szwedzkiego Związku pomologicznego przedstawia się (przy 5-cio stopniowej ocenie) tak: jabłka 1—2; gruszki 1—4; śliwki—1.

Powodem złego urodzaju są deszcze w czasie kwitnienia oraz pasożyty roślinne.

Sprawa powinna zainteresować naszych producentów i organizacje, przyczem należy pamiętać, że liczyć można przede wszystkim na zbyt owoców zimowych, gdyż Szwecja produkuje przeważnie wczesne odmiany, Głównie chodzić będzie o jabłka i gruszki.

Owoce winny być jak najlepszych gatunków, zdolne do konkurencji importowanymi z innych krajów (Kalifornia, Australia, Południowa Afryka, Francja), a zatem dobrze sortowane, gdyż konsumenci szwedzcy są wymagający i towar drugorzędny, nawet korzystnie dla nich oferowany skazany jest zgóry na niepowodzenie, co handlowi polskiemu w Szwecji przynosić będzie wielką krzywdę,

budząc do sprawy nieufność. Ważnem następnie jest dobre, staranne opakowanie, dostatecznie chroniące owoce od zepsucia.

Prócz wspomnianych świeżych jabłek i gruszek—rynek szwedzki potrzebuje konserw owocowych, a zwłaszcza owoców suszonych, z powodu, że przeciętna rodzina szwedzka zużywa ich znaczną ilość w postaci kompotów i bardzo tam popularnych zup owocowych. Głównie chodzi tu o suszone śliwki, jabłka i gruszki. Dotychczas śliwki były importowane przeważnie z Francji, Czech i Węgier, zaś jabłka, gruszki i brzoskwinie z Kalifornii.

By wyczerpać całokształt sprawy, zaznaczyć wypada dla wiadomości, że poruszona tu tak pożądana dla Polski ekspansja może i winna iść jeszcze i w innych kierunkach, a mianowicie; odnośnie owoców wczesnych, z których podczas wiosny i lata Szwecja importuje truskawki, czereśnie, gruszki, którą to potrzebę dotychczas zaspakajały kraje południowe (Alger) i Niemcy.

Z nazwanych produktów dla obrębu naszego Województwa szczególnego znaczenia nabierają gruszki, dobrze u nas rodzące. Polskę wogóle można nazwać krajem wczesnych gruszek (późnych prawie mieć nie możemy), dla których kraje nadbałtyckie i Rosja są naturalnym rynkiem.

Eksport tych najwcześniejszych owoców jest bardzo korzystny wobec wysokich cen, jakie można uzyskać za t. zw. „primeurs”, wymaga on jednak wielkiej szybkości w przewozie i nie znosi przeladowania. W przyszłości jedyną możliwą drogą będzie wysłanie wprost do Szwecji via Berlin-Sassnitz-Trallenberg.

Następnie pożądanym jest wywóz do Szwecji przypraw: anyżu, kopru, kminku, gorczycy w ziarnie, które są w dość znacznych ilościach sprowadzane dla nas, zaś zasługują na uwagę, ze względu na łatwość transportu.

Zaznaczyć wypada, że Szwecja sprowadza również znaczną ilość kartofli

Co do warzyw, to koniunktury eksportu do Szwecji są mniejsze z powodu mniejszego ilościowo spożycia ich przez ludność z wyjątkiem kapusty i grochu, co w znacznej części zaspakajane jest przez miejscową produkcję. Importowane są w początku wiosny jedynie bardzo wczesne gatunki jarzyn i to przeważnie na rynki miast większych.

Wyjątek stanowi cebula (częściowo i kapusta), którą Szwecja transportuje w znacznych ilościach [w 1921 r. zostało wwiezionę zgórą 2.365 ton] i która nadaje się w zupełności do eksportu z Polski, na co zwracamy uwagę producentów.

Cło wwozowe wynosi od:

jabłek i gruszek	0,10 kor. Szw. od kg.
Innych owoców	0,25 „ „ „ „
truskawek	0,50 „ „ „ „
suszonych jabłek	0,15 „ „ „ „
„ śliwek	0,50 „ „ „ „
melonów, ogurków, pomidorów	0,20 „ „ „ „
szparagów wraz o opakowaniem	0,40 „ „ „ „
cebuli i kapusty	0,10 „ „ „ „

Poniżej podajemy adresy ważniejszych Importerów owoców i warzyw w Sztokholmie, którym należy złożyć ewentualne oferty, przyczem zalecamy firmom i organizacjom przeprowadzenie zawczasu korespondencji, podkreślając, że kwestja wywozu owoców jest natychmiast aktualną z powodu nieurodzaju takowych w Szwecji. Reszta koniunktur tu poruszonych nosi charakter ogólny, do wyzyskania tak natychmiastowego, jakoteż i w przyszłości.

Nie należy tego rozumieć, że owoce w latach następnych nie dadzą się eksportować; odwrotnie stosunek ten ze Szwecją ma wszelkie dane do pomyślnego rozwoju, jednak dla wzmocnienia rozwoju i tego stosunku

w przyszłości należałoby w roku bieżącym postarać się wyzyskać tegoroczny szwedzki nieurodzaj owoców, oferując przede wszystkim to, czego Szwecja najbardziej potrzebuje.

ADRESY FIRM:

- 1) Schweiziska Handels A. B. Sztokholm.
(zywo interesuje się przywozem z Polski owoców i chętnie przyjąłaby zastępstwo na Szwecję jednej z poważnych firm ogrodniczych polskich).
 - 2) Handelsaktiebolaget Nicola Johanssen (Skeppsbron 18 Sztokholm.)
 - 3) Komanditbolaget Robert Thegerström & Co. Hensgatem Sztokholm.
 - 4) Handelsaktiebolaget Percy Luch & Co. Salmetoregatan 8, Sztokholm.
 - 5) J. Wesselhäft, Trangsund 8 Sztokholm.
 - 6) Svenska Importers A. B. Skeppsbron 16 Sztokholm.
 - 7) Handels A. B.G. Stömberg & Co. Drottningaten 6 Sztokholm.
 - 8) A. B. Axel Holgers, Kornharmstorg 53 Sztokholm.
 - 9) Köpmannes Handels & Import A.B. Katarinarägen 6. Sztokholm.
 - 10) A—B. D. A. Lindberg Södermalmstorg 6 Sztokholm.
 - 11) Loven & Co. Blasieholmshamnen 3 Sztokholm.
 - 12) A-B G.A. Maren & Co. Riddaregatan 20 Sztokholm.
 - 13) A-B. Topp & Dabelstein Johannesgränd 3 Sztokholm.
- Białystok, dn. 24 września 1923 r.
L: 1170/1—R. W.

Za Wojewodę
Cieszeński
Inspektor Ogrodnictwa.

IV.

Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego oraz innych Władz i Urzędów.

15.

Zarejestrowane stowarzyszenia.

Zarejestrowano dnia:

- 1) 24. IX. b. r. pod poz. 193 Towarzystwo dla utrzymania I-go Grodzieńskiego Społecznego Koedukacyjnego gimnazjum humanistycznego w Grodnie.
- 2) 24. IX. b. r. pod poz. 194 Związek lokatorów i sublokatorów miasta Grodna w Grodnie.
- 3) 24. IX. b.r. pod poz. 195. Towarzystwo Straży ogólnej ochotniczej w Łomży.
- 4) 25. IX. b. r. pod poz. 196. Stowarzyszenie lokatorów w Wysoko-Mazowieckiem.
- 5) 28. IX. b. r. pod poz. 197. Okręgowy Polski Związek rzeźników i masarzy w Białymstoku.
- 6) 28. IX. b. r. pod poz. 198 Związek fabrykantów północnego przemysłu włókienniczego w Białymstoku.
- 7) 8. X. b. r. pod poz. 199 Stowarzyszenie „Ezras Jesejnim” t. j. pomoc dla dzieci i sierot w Wołkowysku.
- 8) 8. X. b. r. pod poz. 200 Towarzystwo racjonalnego polowania w Łomży.
- 9) 20. X. b. r. pod poz. 201 Koło młodzieży wiejskiej w Ciechanowcu.

14.

Unieważnione dokumenty.

Na zasadzie art. 16. Rozp. Min. Spr. Wew. z dn. 7. VI. 1920 (Dz. U. № 52 poz. 320) wskutek błędnego zastosowania przepisów o obywatelstwie polskim z dn. 20 I. 1920 r. (Dz. U. № 7 poz. 44) zostało unieważnionem decyzją Województwa:

- 1) z dn. 6. X. b. r. L: A.D. 4613/3 poświadczenie

odzyskania obywatelstwa, wydane przez Starostwo Suwalskie dla Lankajtis Elżbiety.

- 2) z dn. 10. X. b.r. L: A. D. 5015/1 poświadczenie obywatelstwa wydane przez Starostwo Suwalskie dn. 5 VIII. 1921 r. L: 987/1 T. dla Niszwickiej Chajl
- 3) z dn. 26. X. b. r. L: A.D. 5447/1 poświadczenie obywatelstwa wydane przez Starostwo Wołkowyskie dn. 7. XI. 1921 r. (liczba rejestru 120) dla Kazimierza Zyllńskiego.

15.

Zagubione dokumenty:

- 1) Tomasz Tomsa posterunkowy Policji Państwowej w Trzcielnem (powiat Białostocki) zagubił legitymację służbową № 761 i kartę demobilizacyjną wydaną przez Powiat. Komendę. Uzupel. w Krakowie dn. 6. VI. 1921 r.
- 2) Tomasz Kantecki posterunkowy Policji Państwowej V-go Komisarjatu w Białymstoku zagubił legitymację służbową Nr. 575.

16.

Reskryptem Województwa Białostockiego z dn. 26 września b.r. L: A.D. 4878/I został Sekretarz gminy Nur. (pow. Ostrowski) Terlikowski Stanisław na podstawie art. 92 Kodeksu cywilnego i art. 3. Dekretu Księcia Namieśnika Królestwa w Radzie Stanu zamianowanym aż do odwołania Urzędnikiem Stanu Cywilnego wyznań niechrześcijańskich na Okręg bóżniczy Nur.

17.

Województwo Stanisławowskie rozpisuje konkurs na posadę lustratora weterynaryjnego przy Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie z uposażeniem VI stopnia służbowego.

Posada powyższa nadana być może kandydatowi przebywającemu przynajmniej od lat 5 w państwowej służbie weterynaryjnej.

Prośby o nadanie rzeczonyj posady winni kandydaci wnieść w drodze służbowej do Prezydium Województwa w Stanisławowie do końca listopada 1923 r.

18.

Województwo ogłasza, że taksa do obliczania wartości samowolnie ściętego, uszkodzonego lub zabranego z lasu drewna obowiązująca. na terenie Województwa Białostockiego, zatwierdzona przez Okręgową Komisję Ochrony Lasów w Białymstoku w dniu 8 czerwca 1923 r. i ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Białostockiego Nr. 8 z dnia 1 lipca r. b. z dniem 1 września została podwyższona o 300% czyli ceny wymienione w taksie powiększone zostały czterokrotnie, a na gałęzie chróst o 200% czyli trzykrotnie.

(L: 4/2301-2114-R.W.)

19.

Województwo podaje do wiadomości poniżej umieszczone ogłoszenie Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dn 19 października b. r. L. 43634/8139/23 w sprawie taksy leczenia w szpitalach publicznych w Małopolsce z tą uwagą, że taksa w tej samej wysokości co w państwowych szpitalach Małopol-

skich obowiązywać będzie od dn. 1 listopada b. r. w państwowym szpitalu dla chorych psychicznie w Tworkach.

Warszawa, 19 października 1923 r.

Ministerstwo
Zdrowia Publicznego

Nr. Z. $\frac{43624}{8139}$ /23.

OGŁOSZENIE.

Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 19 października 1923 r. dotyczące podwyższenia taksy leczenia w szpitalach powsz. w Małopolsce:

Na zasadzie § 9 Galicyjskiej Ustawy Krajowej z dnia 28/7 1897 (Dz. U. Kr. Nr. 47) i § 1 Rozp. Ministra Sptaw Wewn. z dnia 26/9 1921 (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 11 p. 97 ex 1922) Ministerstwo Zdrowia Publicznego ustanawia taksę leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalach publicznych w Małopolsce, począwszy od dnia 1 listopada 1923 r jak następuje:

A. SZPITALY PAŃSTWOWE:

1) Państwowy szpital powszechny we Lwowie; 2) Oddziały szpitalne i kliniczne Państw. szpitala św. Łazarza w Krakowie; 3) Oddziały szpitalne i kliniczne Państw. zakładu dla umysłowo i nerwowo chorych w Kobierzynie. W każdym z wyżej wymienionych zakładów:

w klasie I	360.000 Mk.
" " II	220.000 "
" " III	120.000 "

4) Państwowy zakład dla umysłowo chorych w Kulparkowie:

w klasie I	360.000 "
" " II	200.000 "
" " III	110.000 "

B. MAŁOPOLSKIE SZPITALY PUBLICZNE I POWSZECHNE:

W Białej, Bóbrce, Bochni, Brodach, Brzeżanach, Czortkowie, Dolinie, Drehabyczu, Gorlicach, Jarosławiu, Jasle, Kałuszu, Kołomyi, Krośnie, Kosowie, Lubaczowie, N. Sączu, N. Targu, Podhajcach, Przemyślu, Przemyślanach, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Skałacie, Sniatynie, Sokalu, Stanisławowie, Stryju, Tarnobrzegu, Tarnopolu, Tarnowie, Turce n/Stryjem, Wadowicach, Zaleszczykach, Złoczowie, Żółkwi i Żywcu w każdym z wyżej wymienionych:

w klasie I	360.000 Mk.
" " II	220.000 "
" " III	120.000 "

Kierownik Ministerstwa:

(—) *Bujalski.*

20.

Okręgowy Urząd Ziemiański w Białymstoku ogłasza, iż w niżej wymienionych majątkach zostały utworzone do nabycia przez kwalifikowanych rolników ośrodki, a mianowicie: w pow. Augustowskim w maj. Netta dwa: jeden o obszarze 45 ha., drugi o obszarze 28 $\frac{1}{2}$ ha, a w pow. Suwalskim w majątkach; 1) Czostkowie jeden o obszarze 70 morg.; 2) Kupowie jeden o obszarze 75 morg.; 3) Olszance-Huk jeden o obszarze 74 morg, 185 pr.; 4) Wingranach dwa a to jeden o obszarze 80 morg., drugi o obszarze 67 morg.; 5) Burniszkach jeden o obszarze № 69.

Reflektanci winni w terminie jednego miesiąca, licząc takowy od dnia wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Monitorze Polskim, złożyć do Okręgowego Urzędu Ziemiańskiego podanie z załączeniem życiorysu i dowodów stwierdzających kwalifikacje rolnicze.

